

1979 DEC 6
799/3 LOBOGÓ

244

Megszoktuk már, hogy a különböző lövészversenyek — különösen azok, amelyek kétezren felüli embertömeget fognak át és mozgatnak meg — valami hangzatos fedőnévvel vannak felruházva, általában valamilyen kupa küzdelmeiről szoktunk tudósítani. Az „utcák és terek bajnokságában” mint elnevezésben van valami, ami a riportert érdeklődésre ösztönzi. Valami különleges íz. Az ember előtt azok a napsütötte utcák, zöld parkok rémlenek fel, amelyek naponta körülveszik, amelyek — ha eltávolodunk tőlük — álmunkban bukkannak fel, valósággal kísértének, és amelyeket oly nagy örömmel üdvözlünk ismét. A szűkebb környezetben minden és mindenki érdekes, minden életvillanás téma, apró, vagy véget nem érő eszmecserék forrása — ezért már maga a kezdeményezés, amely az embereket saját természetes környezetükben szólítja versengésre, önmagában is figyelemre méltó, maga az eseménysor pedig „felbűvölésre” érdemes.

— Egy éve vagyok csupán a XXI. kerületben MHSZ-titkár; Óbudáról kerültem Csepelre. Feltámadt bennem egy elképzelés a honvédelmi munka tömegmozgalom-jellegének fellendítésére. Július 26-án a párt végrehajtó bizottsága vizsgálta ezt a témát, az előrelépés érdekében az oktatási osztállyal, a pártbizottsággal együtt tárgyalták azt, amit előterjesztettem. Plakátokat nyomtattunk, egy 15 tagú operatív bizottság megkezdte a propagandamunkát. A lebonyolítás sikerében nagy része van a kerületi lövészkluboknak és társadalmi aktivistáinknak; időseket, fiatalokat egyaránt sikerült mozgósítanunk. Iskolákba, üzemekbe, hivatalokba, sőt még a csepeli Ifjúsági Parkba is ellátogattak, s mindenütt lelkesedésre találtak. Külön említésre méltó, hogy a verseny védnökségét a Csepel Áruház Igazgatósága vállalta magára.

— Öt korcsoportban indultak meg a küzdelmek, és egy bizonyos szint — a 35 köröség fölötti — teljesítése a kerületi döntőbe jutást jelentette, amelyet szeptember 29-én rendeztünk meg a kerületi tanács napközis-táborában. Nem az eredmények rendkívülsége volt szép ezen a versenyen; nem is a díjak hallatlan értéke adott rangot neki. Szelleme volt ennek az eseménysorozatnak, ami előremutat. Amit fel akartam támasztani, vagy még frappánsabb, ha azt mondom: kiengedni a palackból — már sikerült. Mindent rendszeressé kívánjuk tenni. (Tóth László MHSZ-titkár.)

Szerelőcsarnok mellett állunk, sínpárok kígyóznak, hegesztőpisztoly süvölt, folyik a munka a gyorsvasút végállomásán.

— Visszaemlékezve a versenyekre és az azt megelőző szervező munkára, a lendületről kell beszélnem elsősorban, a türelmetlenségről, amely szinte tapintható volt. Több helyszínen is jártam mint aktivista. Az egyik helyen volt lőtér, másutt nem (11 iskolából és 10 üzemből „jött össze” a kétezres létszám), így egy kis ügyeskedésre volt szükségem. Ki kellett találnunk a „hón alatt” szállítható lőtérrel. Egy faállványt, amely széles talpakon nyugodott, hogy betonra is fel lehessen állítani. Erre kerültek rá a lölapok. A lakótelepen, ahol a tízemeletes tömbök sorakoznak egymás után, Lencsés Ferenc aktivistánk szervezte meg a versenyt, amelyre úgy tódultak az emberek, hogy már régen be kellett volna fejezni, már sötét volt, de csak egyre jöttek, és szerepelni kívántak. Az Ifjúsági Parkban legalább négyezer lőttek, végül maga a zenekar is beállt a sorba, mire valaki megjegyezte: nagyobb sikerek vannak mint zenekarnak. (Slága László lakatos csoportvezető.)

Rákóczi Ferenc Általános Iskola, a tanítás csendes zsongása a csengő hangjára szétrobban, a néptelen folyosókat szinte szétfeszíti a nyüzsgés.

— Az utcák és terek bajnoksága lényegében folytatást jelentett, és remekül beillt

Tóth László MHSZ-titkár

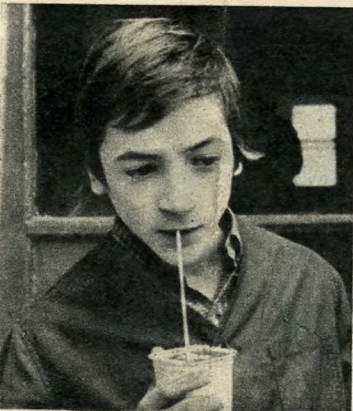
Slága László

Lovag János

Tollrajz

az utcák és terek légpuskabajnokságáról

Loch Miklós, a kerületi bajnok

Egy kép a nagy verseny egy jellegzetes mozzanatáról

A kerületi döntő díjkiosztása

Fotó: Kiséri

abba, amit már tavaly elindítottam. Volt egy húsztagú honvédelmi szakaszunk — fiúk és lányok — akiknek megtanítottam a morzét, a térképjeleket, betanultunk több menetdalt, és friss tudományunkat közös gyakorlatokon próbáltuk ki. A honvédelmi oktatás rengeteg energiát emeszt fel; az érdeklődés óriási iránta, az úttörőprogram igazi romantikáját ez a téma jelenti. Már lőtérünk is van — ezt a MAHART Szabadkikötő lövészklubjának kö-

szönhetjük. Ezt a felénk áradó érdeklődéshullámot nem szabad elfojtani. Egyetlen jellegzetességet mondok el: a Királyerdőn — az egyik rendezvény itt zajlott — felmerült egy haditechnikai park létesítésének gondolata. A gyerekek már azon kezdtek el vitatkozni: ki vigyáz majd rá, és hogyan kéne megszervezni ezt a felügyeletet... (Lovag János számtantanár.)